

Beboermagasinet

APRIL 2020

▮ *Uddeler
overskudsmad
til naboerne.*

▮ *Seniorbofællesskab i et kloster.*

▮ *Alle kan en historie om nabostøj.*

Leder

Kære beboer.

Når du flytter ind i en almen bolig, får du en stak naboer med i pakken. Ingen almene boliger ligger helt alene, til alle almene boliger hører naboer med. Det synes jeg, vi skal udnytte. Det er der mange her i BO-VEST der gør, uagtet om de er havnet her ved et tilfælde, eller flyttet hertil netop for at få det gode naboskab med.

Dette blad udforsker naboskabet i BO-VEST, og de goder der kommer med ved at bo tæt sammen: Muligheden for et større netværk, holde sig i gang, involvere sig, hjælpe hinanden eller selv få hjælp af naboen. Det er bare nogle af goderne, I kan læse om her. Alt fortalt gennem beboere i BO-VEST – måske er nogle af dem dine egne naboer?

Men det er ikke nødvendigvis kun lykke at bo væg mod væg. Nogle beboere oplever problemer med støj og gener fra naboerne. Det er naturligvis et problem, der skal håndteres både mellem naboerne, med hjælp fra BO-VEST eller eventuelt en ekstern mægler. Jeg hæfter mig ved udmeldingen fra de eksperter, der er interviewet her i bladet, at en del af nabokonflikterne netop kan løses ved at opbygge og værne om det gode naboskab

Derfor lyder min opfordring til os alle, generelt såvel som i denne tid, hvor vi i Danmark og internationalt set er i en meget presset situation: Pas godt på naboskabet i din afdeling. Det er med til at gøre det godt at bo, der du bor, det er med til at hjælpe dig i hårde tider, og det er med til at undgå konflikter.

Jeg vil gerne ønske alt det bedste i denne tid til dig og din nabo.

Vinie Hansen, BO-VESTs bestyrelse.

Beboermagasinet BO-VEST.

Udgives af BO-VEST, Stationsparken 37, 2600 Glostrup

BO-VEST administrerer 15.000 boliger i Albertslund, Brøndby, Greve, Ishøj og København.

BO-VEST ejes af Albertslund Boligselskab, Bo-Vita, Tranemosegård og Vridsløselille Andelsboligforening.

Redaktør:

Johanne Rytter Hestbech

Redaktion:

Line Brabæk, Ann-Sofie Nielsen, Martin Kristiansen, Christian Rudbeck

Redaktionsudvalg:

Vinie Hansen, René Fuglsang, Per Mogensen, Jørgen Etwil, Tim Resen

Ansvarshavende redaktør:

Ulrik Brock Hoffmeyer

Forsidefoto:

Maduddeling i Ulsøparken.

Foto: Nanna Navntoft

Design: Zoe Sys Vogelius

Layout: Zoe Sys Vogelius

Tryk: Dystan & Rosenberg

Oplag: 16.200

Indhold

06

04_ Én bytur med til 100 venner

06_ Kaltoum blev bydelsmor

09_ Det er gammelt, men også helt nyt

12_ Da kritikeren kom i afdelingsbestyrelsen

16_ Boller, bananer og benhårdt arbejde

20_ Vidste du at...?

20_ Rundt om BO-VEST

21_ Vi må ikke låse os inde

22_ Vi må ikke låse os inde

24_ Stoppede afløb er fortid på Lukretiavej

26_ Alle kan en historie om nabostøj

30_ Sådan forebygger du skimmelsvamp

32_ BO-VEST på sociale medier

09

21

Sophie bruger svalegangen til at banke på hos sine naboer, især hvis hun er låst ude. Og i baggrunden er parken, hvor de spiller fodbold eller drikker øl sammen om sommeren

"Jeg skrev mig op en masse steder, og jeg ville havde sagt ja til alt, men jeg er glad for, det blev her," siger Sophie Winther.

"Marie (nabo red.) går på jura, og så hjalp hun mig med mit engelsk essay i går," siger Sophie.

"Jeg hjælper også dem fra andre lande med deres dansk," fortæller hun.

Sophie har mange venner, der er på udveksling i Danmark, og på grund af dem, er der også flere aktiviteter på kollegiet. En organisation for udvekslingsstuderende giver penge til aktiviteter på kollegiet, blandt andet en græskarudskæring i efteråret, som Sophie fik lov til at deltage i, forklarer hun.

"Jeg teamede op med en og skar græskar, og senere blev jeg inviteret til en fra hendes lejligheds fødselsdagsfest, og vi ses stadig," fortæller Sophie entusiastisk. De mange udvekslingsstuderende betyder, at der tit er mange hjemme på kollegiet, men også at der ofte er venner, der flytter igen. Sophie dvæler ikke videre ved spørgsmålet om, hvordan det er, når vennerne flytter. *"Jo, det er lidt nederen,"* lyder svaret, men i bund og grund er Sophie bare glad for at have fået sit eget sted at bo.

"Jeg har flyttet meget, og flyttede for mig selv som 16-årig. Jeg er rigtig glad for, jeg er endt her."

Aftenen var en succes, og straks var der andre, der ville være med.

"I starten var vi fire i gruppen, og nu er vi 100. Det er mange, når man tænker på, at vi er 288, der bor her," siger Sophie Winther.

Alle tilføjede studerende fra deres lejlighed, og sådan blev det ved. Gruppen er nu den primære måde kollegianerne kommunikerer med hinanden på, forklarer Sophie Winther.

Planlægningen kører hele tiden inde i chat-gruppen, også nu, for på lørdag er der fest på kollegiet.

"Vi plejer at holde fire fester om året, og festerne er en god måde at lære folk at kende på," fortæller Sophie, der er med i festudvalget på kollegiet.

Kollegiet har stor udskiftning, fordi de fleste af beboerne er udvekslingsstuderende. Det betyder stor tilslutning til festerne, forklarer hun.

"Vi har masser af udvekslingsstuderende, måske 80 procent. Der er flyttet helt nye mennesker ind nu, fordi semestret lige er begyndt, så semesterstartsfesterne er der mange til."

Hjælper hinanden med lektier

Til sommer vil Sophie gerne læse jura på Københavns Universitet. Hun har allerede lånt jurabøger af flere af sine medkollegianere.

Én bytur blev til 100 venner

SIGNALHUSET ER HJEM FOR Knap 300 STUDERENDE. DE FLESTE ER UDVEKSLINGSSTUDERENDE, MEN MED SMARTPHONES FINDER DE HURTIGT SAMMEN OM AKTIVITETER OG FESTER.

Af Line Brabæk

To studerende trisser rundt i nattøj og laver kaffe i køkkenet på ottende sal i Signalhuset. Sophie Winter sidder i fælleskøkkenet og fortæller om, hvordan det var i august sidste år, da hun fik et tiltrængt værelse på kollegiet i Ørestaden.

Før hun fik værelse på kollegiet, havde hun boet mange forskellige steder, siden hun blev smidt ud hjemmefra som 16-årig. Senest boede hun kort hos sin kusine på et kollegieværelse.

"Jeg besøgte hende, der boede på mit værelse, før jeg flyttede ind, jeg havde skrevet en masse spørgsmål ned, og spurgte hende om det hele. Hun fortalte, hvordan de spiste sammen, og hvordan det var at bo her, og det lød

meget bedre," fortæller Sophie, der ugen inden havde set på en ét-værelses ved Ryparken Station.

"Havde jeg boet i en etværelses selv, så havde der ikke været et fællesskab, jeg kunne opsøge. Det er der her, både i vores lejligheder, men også i de andre lejligheder."

Signalhuset er otte etager højt med 72 femværelses lejligheder. Her deler fire studerende køkken og to badeværelser, men har hver deres eget værelse. Derudover er der svalegange på begge sider, som kan bruges som altaner.

Ville se København

Fællesskabet skal opsøges, fortæller Sophie. Det kan godt være svært, når man lige er flyttet hertil, så hun gjorde med det samme en aktiv indsats.

Da hun flyttede fra Roskilde og til Signalhuset, ville hun som det første prøve at tage i byen i hovedstaden. Sammen med tre andre fra kollegiet planlagde hun byturen gennem en chatgruppe i Facebooks 'messenger'.

Kaltoum blev bydelsmor

SOM BYDELSMOR ER KALTOUM BELMOUHAND EN HJÆLPENDE HÅND TIL NABOERNE.

Tekst og illustrationer:

Jakob Fälling, lavet til Albertslund Boligsociale Center

Nogle gange kan det være godt at blive presset en smule. Da Kaltoum Belmouhand for fem år siden blev opfordret til at blive bydelsmor, sagde hun blankt nej.

"Jeg havde slet ikke tid. Ikke engang til at læse papirerne om projektet. Jeg havde jo travlt med arbejde, med at køre drengene til fodbold, hjælpe dem med lektier og den slags," siger den i dag 41-årige Albertslund-borger.

Men den boligsociale medarbejder, der havde opfordret Kaltoum til at blive bydelsmor, gav ikke op. Hun prikkede venligt til Kaltoum, når de så hinanden, og hun mailede

Kaltoum og opfordrede hende til at genoverveje sit nej. Til i det mindste at læse papirerne. Og så skete der noget.

Opvokset i gårdene

Kaltoum Belmouhand er næsten indfødt Albertslund'er, nærmere betegnet "fra gårdene." Hun er født i Marokko, men flyttede til Bæk- og Fosgårdskvarteret allerede som toårig. Her oplevede hun en meget idyllisk barndom.

"Alle børn legede med hinanden. Når man kom ned på fodboldbanen, sagde de andre 'kom og vær med,'" fortæller hun.

"Man låste nærmest ikke sin dør, men gik ind og ud hos sine venner, som om man var hjemme. Og alle i kvarteret hilste på hinanden," siger Kaltoum Belmouhand og lægger vægt på, at hun ikke kunne ønske sig en bedre barndom for sine egne tre børn.

Efter at have boet andre steder i Albertslund i nogle år var det derfor med stor glæde, at Kaltoum og hendes mand i 2010 fik en lejlighed i gårdene, denne gang i AB Nord, der ligger ved siden af VA-afdelingen Bæk- og Fosgården.

"Nu fik mine tre drenge alt den tryghed, jeg havde fået. Alt det fællesskab, som der er i gårdene," siger hun.

Men selvom Kaltoum og hendes mand var glade for at flytte tilbage til kvarteret, havde noget alligevel ændret sig. Fællesskabet og de positive vibrationer var ikke så stærke i gårdene som i 1980'erne. Folk hilste sjældnere på hinanden. Børnene legede i kliker.

Kaltoum Belmouhand kunne godt se, at det hele faldt tilbage på forældrene, de voksne i kvarteret. Og dermed også på hende selv.

Okay, da

Kaltoum Belmouhand tog fat på papirerne fra den boligsociale medarbejder. Her kunne hun læse, at en bydelsmor hjalp andre kvinder af anden etnisk herkomst med at trives og begå sig i det danske samfund. Med at opdrage børnene. Og med at få styr på kvindernes rettigheder og pligter i hverdagen.

"Jeg blev nysgerrig. For nogle af tingene hjalp jeg allerede andre kvinder i kvarteret med. Andre ting kunne jeg måske godt selv lære noget af," siger hun og henviser til, at hendes egne tre drenge var på vej til at blive teenagere og derfor blev mere krævende.

Kaltoum sagde ja tak til en tre måneders uddannelse som bydelsmor, der gik ud på, at bydelsmødrene mødtes og fik undervisning i emner som integration, sundhed og opdragelse. For Kaltoum var det dog ikke undervisningen, der gav mest. Kvinderne, der var under uddannelse, delte

DET GIVER MIG
EN GLÆDE, STOLTLED
OG RO AT HJÆLPE
ET ANDET MENNESKE

KALTOUM BELMOUHAND

nemlig personlige erfaringer og havde tid til at komme i dybden med deres historier undervejs. Og dermed gjorde de hinanden meget klogere. Kurset sluttede med, at Albertslunds borgmester overrakte kvinderne et diplom, og siden har Kaltoum og hendes kolleger hjulpet etniske kvinder i lokalområdet.

”Det kan være små eller store ting. Men fordi vi bydelsmødre selv er fra etniske minoriteter, kan kvinderne lidt lettere spejle sig i os. Vi fungerer som en bro mellem de etniske kvinder og det danske samfund,” siger hun og tilføjer: ”Hvis en mor mistrives, mistrives hele familien ofte. Derfor er det meget vigtigt at få styrket de her kvinder. Så de kan stå på egne ben, hvis de eller deres familie kommer ud i problemer.”

Kvinderne henvender sig oftest til bydelsmødrene via deres lokale netværk eller bliver henvist af kommunen. Bydelsmødrene har udelukkende en vejledende funktion.

Et eksempel

Da bydelsmødrene har tavshedspligt, kan Kaltoum Belmouhand ikke komme med et eksempel fra sit arbejde. Men hun kan fortælle om et forløb, som en af hendes kolleger har oplevet:

En ung kvinde opsøgte en bydelsmor efter, at kvinden havde mistet sin mand. Hun havde svært ved at komme sig over tabet, og hun havde svært ved at klare hverdagen med sine børn. Alt det, hendes mand tidligere havde stået for, var for hende nærmest umuligt: Kontakten med banken, at logge på NemID, breve fra kommunen, møder med daginstitutionerne.

”Hvis man er kvinde og ikke kan sproget, er man meget afhængig af sin familie. Hun havde pludselig ingen,” siger Kaltoum Belmouhand.

”Det så ret svært ud. Min kollega var i tvivl, om kvinden kunne klare det,” siger Kaltoum Belmouhand.

Men bydelsmoren guidede kvinden til at få hjælp de rette steder.

”Støtten findes i det danske samfund. Og det kan lade sig gøre, hvis man får den støtte. I dag er kvinden i gang med en uddannelse og er simpelthen så glad,” fortæller Kaltoum Belmouhand.

Hvorfor dog?

Kaltoums arbejde som bydelsmor er frivilligt og ulønnet. Men det gør ikke noget.

”Det giver mig en glæde, stolthed og ro, at jeg har gjort noget godt for et andet menneske. Det er som at give en gave. Jeg føler inderst inde et ansvar for at hjælpe mine medsøstre,” siger hun.

Derudover – og nok så vigtigt – er hendes arbejde med til at styrke hendes barndomskvarter og beboernes trivsel og naboskab.

”Jeg er glad for, at jeg blev prikket til at være med. Jeg har virkelige lagt mit hjerte i det. Og det har ført rigtig meget med sig,” siger Kaltoum Belmouhand, der siden har engageret sig yderligere i landsorganisationen for bydelsmødre. Og er blevet valgt ind i sin boligafdelings bestyrelse.

Svalegang: På den smukke svalegang er man ikke i tvivl om husets historie

Det er gammelt, men det er også helt nyt

PÅ STRANDVEJEN I HELLERUP LIGGER ET GAMMELT KLOSTER. I 111 ÅR HOLDT SANKT JOSEPH SØSTRENE TIL HER. NU ER ET NYT SENIORBOFÆLLESSKAB FLYTTET IND I DET GAMLE HUS, SOM BO-VITA HAR OMBYGGET TIL ET SENIORBOFÆLLESSKAB OG ET PLEJECENTER.

Af Ann-Sofie Nielsen

I Ritass hyggelige lejlighed, med de smukke højloftede rum i det gamle kloster, er der dækket op med

kaffe og skærekage. Rundt om bordet sidder fire bofæller til en snak om, hvordan det er at bo i Seniorbofællesskabet Sankt Joseph.

Rita på 86 år er alderspræsident ved kaffebordet. Hun er flyttet fra en stor lejlighed i Bredgade til Sankt Joseph sammen med sin nabo gennem 50 år. Det var en svær beslutning, fortæller hun, og hun var nok ikke flyttet, hvis ikke naboen havde foreslået det. Men den sjælfølede bygning og muligheden for at være en del af fællesskabet tiltalte hende. Hun er

"Jeg tror mange er bange for at blive ensomme," siger Hildegard på 81 år, "Tanken om at komme til at sidde der alene en dag, kan være skræmmende", mener hun.

Rund om kaffebordet sidder fra venstre: Sr. Hildegard Doors, Tina Andersen, Karin Olsson og Rita Friis.

På spørgsmålet om, hvordan det er at bygge et nyt bofællesskab op ikke bare i så historiske rammer, men også et fællesskab, der inkluderer nogle de tidligere beboere, svarer Tina, der sidder i afdelingsbestyrelsen: *"Det er gammelt – men det er jo også spritnyt."*

En del af bofællesskabets værdigrundlag er respekten for andre menneskers tro, og derfor er beboerne her måske lidt mere spirituelle end flertallet, men derudover, spiller religionen ikke en rolle i bofællesskabet, fortæller de fire bofæller.

"Historien ligger i væggene", siger Tina, "Gud er på en måde i murstenene. Det skaber en ro og en stilhed i fællesskabet, som er meget rar at være i, men ellers er vi jo i gang med sammen at finde ud af, hvordan vi skal udmønte vores værdigrundlag i praksis."

10

glad for sin smukke lejlighed. Den er ny og overskuelig i størrelsen, så der er ikke så meget at holde rent.

Tine på 71 år fortæller, at hun faktisk troede, hun var færdig med bofællesskaber efter i mange år i et bofællesskab i med 45 andre – både store og små. *"Jeg troede jeg var færdig med fællesskabet,"* fortæller Tina. *"Jeg trængte til ro,"* fortsætter hun; *"Men så var jeg en måned i Nice for at skrive, og det var slet ikke mig, at være så meget alene."* Et seniorbofællesskab virkede som den rigtige løsning – på både behovet for mere ro, og for behovet for ikke at være alene. Og da hun ved et tilfælde hørte om Sankt Joseph fra en veninde, skyndte hun sig at skrive sig op.

En enorm interesse for seniorbofællesskaber

Netop behovet for ikke at være alene mener de fire kvinder kan være grunden til, at seniorbofællesskaber er så efterspurgt. *"Jeg tror mange er bange for at blive ensomme,"* siger Hildegard på 81 år, *"Tanken om at komme til at sidde der alene en dag, kan være skræmmende",* mener hun.

Hildegard er søster i Sankt Joseph-ordenen. Hun var med i den styregruppe, der stod for at udforme værdigrundlaget for bofællesskabet, og udvælge de kommende beboere blandt de mange interesserede.

Der var enorm interesse, da det først blev meldt ud, at klosteret skulle bygges om til seniorbofællesskab. *"Vi var over 300 til det første møde",* fortæller Karin, der med sine 62 år er vårharen i selskabet.

Et aktivt fællesskab

Det er ikke ensomme mennesker, der er flyttet ind. Tværtimod. De 23 kvinder og 4 mænd, der er rykket ind i det gamle kloster, er fællesskabsmindede mennesker. De fleste har et stort netværk udenfor bofællesskabet, og mange aktiviteter i kalenderen, fortæller de fire bofæller. Men måske er det netop også derfor, at de gerne vil bo her. Måske er ensomheden ekstra skræmmende, når man er sådan én, der godt kan lide selskab, funderes der. *"Visionen for mig er, at jeg gerne vil have et netværk omkring mig,"* fortæller Karin; "Jeg håber, at når jeg bliver gammel, er der også nogen, der ser efter mig. Her er et lidt mere forpligtet fællesskab end i en almindelig opgang.

Selvom Sankt Joseph Seniorbofællesskab kun har eksisteret siden september, er der godt gang i fællesskabet. Beboerne har selv taget initiativ til en hel række aktiviteter, bl.a. nørkleklub, jazzklub og gymnastik og så er der er fællesspisning hver 14. dag.

Et fællesskab med plads til at være sig selv

Rita er aktiv i kunstgruppen, der har sørget for, at få kunst op på de mange hvide vægge i den nyrenoverede bygning. *"Der bor en kunstner her på gangen. Hun har foræret os mange af billederne, der hænger rundt omkring,"* fortæller Rita; *"Og så har vi også fået doneret nogle tryk af Ole Folmer Hansen."*

Billederne blev først sat på gangene, inden de blev hængt op, så beboerne kunne være med til at beslutte, hvilke billeder, der skulle hænge hvor.

Det er nemlig vigtigt at lytte til hinanden, pointerer de fire kvinder. *"Det er meget vigtigt, i hvert fald i min verden, at alle bliver hørt, også dem, der ikke taler meget",* siger Hildegard.

Også balancen mellem fælles aktiviteter og retten til privatliv, betyder noget, hvis fællesskabet skal fungere godt, fortæller kvinderne samstemmigt. Og netop den balance virker det til at det nye bofællesskab har fundet: *"Ingen har forhastet sig med at sige, at vi skal spise sammen hver dag. Det er gået pø om pø,"* fortæller Karin. *"Historien ligger i væggene".*

Blandt beboerne er der seks af de tidligere Sankt Joseph søstre.

Fakta om Sankt Joseph Kloster

I 1856 startede den danske mission Sankt Joseph Søstrenes Ordenssamfund. I 1905 byggede Sankt Joseph Ordenen klosteret på Strandvejen, hvor søstre etablerede sig for at hjælpe syge mennesker. Klosteret var omdrejningspunktet for søsterordenens virke indtil det pga. af et faldende antal søstre blev besluttet at en ny og fremtidssikret løsning for bygningerne, der blev sat til salg i 2014. Bo-Vita købte bygningerne og har omformet klosteret til seniorbofællesskab og bygget et plejecenter til Københavns Kommune.

Seniorbofællesskaber i tal

80.000 ældre overvejer at flytte i seniorbofællesskab indenfor de næste fem år 93% af beboerne i seniorbofællesskaber oplever øget livskvalitet
Kilde: Realdania

Har du lyst til at flytte ind?

Hvis du tænker det måske er noget for dig, at bo i Skt. Joseph, kan du skrive til marie.salskov@gmail.com for at aftale en fremvisning.

11

Da kritikeren kom i afdelingsbestyrelsen

AT KOMME MED I AFDELINGSBESTYRELSEN I HYLDESPJÆLDET HAR GIVET BETINA LAURUHN EN BAGGRUNDSVIDEN OM, HVAD DER LIGGER BAG BESLUTNINGERNE I AFDELINGEN. ENGANG VAR HUN DEN MED DE KRITISKE SPØRGSMÅL. NU KOMMER NABOERNE TIL BETINA FOR AT FÅ LØST UDFORDRINGERNE I AFDELINGEN.

Tekst: Johanne Rytter Hestbech

“Når der var møder og forsamlinger, havde jeg nok tendens til at ytre mine holdninger og blande mig i debatterne,” siger Betina Lauruhn.

Holdningerne er der stadig. Men for halvandet år siden blev hun, efter flere opfordringer, valgt ind i afdelingsbestyrelsen. Så hvad sker der med de kritiske holdninger, når man lige pludselig er en del af det hold, der står på mål for forandringerne i afdelingen? Og hvordan ændrer forholdet til naboerne sig, når man bliver en del af en afdelingsbestyrelse?

Det besøgte Beboermagasinet den 32-årige beboer og afdelingsbestyrelsesmedlem for at høre lidt om.

Hyldebspjældet er en lille by

Det var ønsket om en fælles bolig, der bragte Betina Lauruhn og hendes mand til Albertslund for snart syv år siden. Men med huset i Hyldebspjældet fik de ikke kun en bolig sammen, men også et fællesskab med naboerne. Et fællesskab om at bo i afdelingen på godt og ondt. De flyttede til en afdeling fyldt med initiativer om fællesspisning, fælles hønse- og lammehold, fælles aktiviteter og meget mere. En afdeling hvor der i horisonten venter en helhedsplan, en omfattende renovering

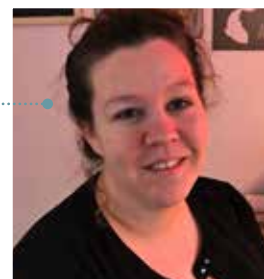
af boligerne. En boligafdeling hvor der er rigtigt mange muligheder for at involvere sig, og hvor der findes mange holdninger til hvordan man gør tingene. I Hyldebspjældet bor Betina med sin mand og deres nyfødte datter, Abby. Abby sover i barnevognen i gangen, men er repræsenteret i køkkenet, hvor en tavle på væggen fortæller hendes navn, fødselsdag og fødselsvægt. En dag skal hun selv indtage Hyldebspjældet, hvor aktiviteter naboer imellem er noget af det mest naturlige, og hvor Betina og hendes mand er flyttet til, fordi det levende naboliv giver gode muligheder for en børnefamilie.

“Hele området har jo tendens til at stable arrangementer på benet. Det drager folk ind. Du kan godt sidde ene mand og tænke ‘ej, det kunne være fedt, hvis man kunne holde fællesspisning, men jeg har ikke overskuddet til at sætte det i værk.’ Så er der nogle andre der gør det, og så kan man springe med på det. Det synes jeg er rigtigt dejligt.”

Der er ingen tvivl om at det sociale liv i afdelingen med masser af fællesskab passer Betina, der tidligere, sammen med en nabo, har arrangeret Halloween for det stræde, hun bor i.

“Nu er jeg et meget socialt menneske. Jeg synes det er rart at der er nogle, der gider interessere sig for det samfund, vi har herude. Man kan se det som at Hyldebspjældet er en lille by i Albertslund. Det synes jeg er meget rart, at man føler, man har en eller anden form for betydning på den plet, man er på. Min nabo ved jo også, at hvis hun mangler et eller andet, så banker hun på. Og omvendt.”

Hyldebspjældet i Albertslund er som en lille by i sig selv, siger Betina Lauruhn.

Fortsættes på næste side

Baggrundsviden om kritikpunkterne

Betina er temmelig velformuleret. Hun ved, hvad hun mener, og hun giver nemt udtryk for det. Evnen til at indgå i en god debat har hun altid haft – både før og efter hun indtrådte i afdelingsbestyrelsen. Men noget har ændret sig, siden hun blev prikket på skulderen, stillede op, og blev valgt ind. Nu har hun en baggrundsviden om, hvorfor beslutningerne bliver truffet, som de gør. Så den kritiske stemme ved afdelingsmøderne og andre forsamlinger er nu pakket en smule væk. Men den er ikke forsvundet. I stedet er den erstattet af en konstruktiv stemme, der har en viden om hvad man kan ændre på, og hvad der er, som det er.

Man ændrer ikke noget ved at sidde og klappe hinanden på ryggen. Man ændrer noget ved at have en saglig debat, 'hvad synes jeg' og hvad synes du?"

"Jeg har stadigvæk noget kritik. Det har jeg klart. Men jeg er også bevidst om hvornår den kritik gavner. Hvis jeg kan høre, at den kritik jeg har, måske ikke er på sin plads, så holder jeg den for mig selv. Det er lidt det at vælge sine kampe. Spørger man min mand ville han sige 'du er blevet meget mindre kritisk.' Men jeg tror også det bunder i, at før havde jeg ikke en baggrundsviden. Det kan godt være jeg er uenig i 'A'. Men jeg vidste ikke hvad 'A' indeholdt før jeg kom i afdelingsbestyrelsen. Så kan man godt sige 'Øv! Jeg ville gerne have at I havde gjort sådan og sådan og sådan.' Men det er bare ikke muligt. Det er stadig kritisk men vi kan ikke gøre noget ved det uanset hvordan vi vender og drejer det. Det er sådan landet ligger," siger Betina.

Forventer en løsning

Når Betina bevæger sig rundt i Hyldespjældet, har hun altid talt meget med naboerne om hvad der rør sig i afdelingen. Der har været samtaler om deres liv, deres boliger, problematikker i afdelingerne, som når der har været rotter, eller at der trænger til renovering. De har talt om mulighederne for at stable forskellige arrangementer på benene.

Betina er et snakkesaligt menneske, hvis cirkel kun er blevet større, siden hun trådte ind i afdelingsbestyrelsen. Men hvor samtalerne før var mere person til person, oplever Betina nogle gange en tendens til, at naboerne forventer hun skal finde måder at fikse de problemer, de fortæller om, på.

"Jeg oplever, at hvis jeg bliver stoppet, så forventer de nærmest per automatik at jeg har en løsning eller også løser jeg det med det samme. Det er jo ikke tilfældet. Det er ikke mig, der sidder med alle beslutningerne. Det meste foregår rent beboerdemokratisk herude til afdelingsmøderne," siger Betina Lauruhn, der selv havde et anstrengt forhold til afdelingsbestyrelsens beslutninger, inden hun kom med i bestyrelsen.

"Nu har jeg fået viden om budgetter; hvad er der råd til, hvad er der ikke råd til, hvordan prioriterer man. Der kan jeg se at nogle af de ting, jeg gik og brokkede mig over, de er stadig irriterende, men det er ikke fordi afdelingsbestyrelsen ikke vil ændre det. Der er bare ikke mulighed for at ændre det."

Skal råbe højere om hvad afdelingsbestyrelsen laver

Måske er der mange myter om, hvad afdelingsbestyrelsen egentlig kan og gør. Det mener Betina i hvert fald. Efter hun er blevet en del af afdelingsbestyrelsen, har hun set, hvordan nogle af naboerne har skruet lidt ned for, hvad de siger til hende.

"Jeg kan godt mærke, at nogle er blevet mere påpasselige. Før var der store debatter om skimmel herude, det var et hedt emne, og der blev måske sagt lidt flere ting end nu. Folk holder måske lidt igen overfor mig. Det er lidt ærgerligt, men det kan man ikke gøre så meget ved," siger hun.

Men Betina håber alligevel at det kan hjælpe, hvis bestyrelserne i højere grad kommunikerer, hvad afdelingsbestyrelsen egentlig laver, og hvad der besluttet blandt alle beboerne til afstemninger. For hun mener, at der er en opfattelse af at det er afdelingsbestyrelsen, der styrer slagets gang i afdelingen. Men det er ikke nødvendigvis kun hendes naboer i Hyldespjældet, der skal ændre den opfattelse. Betina og hendes "kolleger" i afdelingsbestyrelsen skal også gøre en indsats.

"Vi har beboerdemokrati i Hyldespjældet. Hvis du vil tage del i beslutningerne, så skal du møde op på møderne. Så skal du stemme til vores afstemninger. Ellers tager du ikke del i de beslutninger, der bliver taget."

Afdelingsbestyrelsen laver et udkast til hvad der skal ske på møderne. Det har du mulighed for at ændre, hvis du møder op og siger jeg synes faktisk det her lyder bedre. Så bliver der stemt om det på god gammeldags maner. De andre tror nogle gange at vi er de onde. Den eneste måde man kan ændre det på, det er at informere om det. Jeg synes at mine meddeltagere i afdelingsbestyrelsen er gode til at kommunikere om det. Jeg tror måske bare, vi skal råbe højere."

Skylder naboerne at være kritisk

At sidde i en afdelingsbestyrelse er ikke lige med at smide sin kritiske sans væk. Tværtimod bruger Betina den som værktøj til at være med til at præge udviklingen i afdelingen.

"Det synes jeg også, jeg skylder beboerne herude. Selvfølgelig er det ikke kun mig, der er beboernes stemme, men man skylder sig selv og sine naboer at ville ændre noget. Man ændrer ikke noget ved at sidde og klappe hinanden på ryggen. Man ændrer noget ved at have en saglig debat, 'hvad synes jeg' og hvad synes du?" Sådan lyder det fra Betina, som tror på, at det i sidste ende kan være med til at sikre, at den levende, aktive afdeling, med masser af fællesskab og engagement, fortsat bliver ved med at være en, der drager beboere ind.

"At være kritisk er også en mulighed for at ændre sig som afdeling. Vi skal blive ved med at udvikle os," slutter Betina af.

"Vi har beboerdemokrati i Hyldespjældet. Hvis du vil tage del i beslutningerne, så skal du møde op på møderne. Så skal du stemme til vores afstemninger. Ellers tager du ikke del i de beslutninger, der bliver taget."

Boller, bananer og benhårdt arbejde

"Her er der både pæne og vovede vittigheder, her er aldrig sure miner, vi har det bare supersjovt." Bjarne Wredstrøm, Maglelund.

MADVARER, DER IKKE KAN SÆLGES I SUPERMARKEDERNE, KOMMER BEBOERNE TIL GAVN, MEN MADUDDELINGEN GIVER OGSÅ MASSER AF GLADE AFTENER TIL DE FRIVILLIGE.

Af Line Brabæk

Bag en bred sort dør i bunden af et Brøndby Strands tyrkise højhuse ligger der en lille "butik". Det er ikke til at se udefra, men bag døren summer det med liv og friske stemmer.

Inde på lokalets 20 kvadratmeter er der blevet læsset godt et halvt ton overskudsmad ind. De seks-syv frivillige i maduddelingen er godt i gang med at sortere alt maden i grønne kasser. Her er grøntsager i alle verdens farver, der er rugbrød, boller, wienerbrød, syltede rødbeder, tomatsovs, nacho-chips i små poser og meget meget andet, og om mindre end en time åbner den lille overskudsbutik. De grønne kasser fylder tre langborde langs med tre af rummets vægge, bag bordene kører de frivilliges hænder helt

per automatik – én kasse med kartofler, en med tomater, en med jordskokker, en med fugt. Systemet kan virke kaotisk, men der er tjek på det.

"Ja, vi kommer ikke sovende til det," siger Heidi Post og fortsætter med at få styr på jordbærbakkerne.

Hun bor i Silergården og har været med siden begyndelsen i sommer, men lokkede også sin mand Henrik Post med som frivillig op til jul.

"Vi har det sjovt, og der kommer flere og henter hver gang," siger Henrik Post. Alle hjælper med at pakke små poser og fordele bananer for sig og gulerødder for sig. For at holde styr på arbejdet har frivillige en fast station, som de sørger for. Henrik har køleskabet, der i dag er fyldt med A38.

"Vi mangler lige én i dag, men det skal nok give mening til sidst alligevel," siger han.

De er knap 10 frivillige, der mødes hver onsdag. Det går ikke stille for sig, og alt

Genbrugsbutikken Genbrug 13 giver kaffe og te til de frivillige, og maduddelingen bidrager med lidt wienerbrød som tak.

maden skal være på plads inden åbnings-tiden halv seks, så det kan fordeles ligeligt mellem de besøgende.

Mad på flere sprog

"Tapastomater! Hvad er det?," udbryder Henrik Post ovre fra tomatkassen med en bakke sorte tomater i hånden.

"Como estas?," svarer Heidi Post sin mand i spøg.

Vittigheder og bemærkninger flyver gennem lokalet mellem de mange frivillige.

"Her er der både pæne og vovede vittigheder, her er aldrig sure minder, vi har det bare supersjovt," siger Bjarne Wredstrøm, som bor i Maglelund, men hjælper her i Ulsøparken hver onsdag.

"Vi supplerer hinanden virkelig godt, det er jo en stor del af, hvorfor vi gør det," forklarer Heidi Post.

Henne ved de mange hoveder af knold-selleri står Soz og Payman. De bor i

Kærhaven og Kisumparken. De kender hinanden i forvejen og besluttede sig sammen for at hjælpe til ved maduddelingen.

”Vi har været med siden start, og vi kan godt lide at hjælpe andre, og så er det hyggeligt, at vi kan mødes på tværs af afdelingerne,” fortæller Soz.

”Og så oversætter damerne de beskeder, der må være til de besøgene, der ikke taler dansk,” siger Heidi Post.

”Jeg taler arabisk, persisk, tyrkisk,” remser Payman op, men bliver afbrudt af flere frivillige, der vælter ind.

Begyndte med én julekurv

Uddelingen i Silergården begyndte i sommeren 2019. Forud for har foreningen Chrispy’s hjælpende hænder arbejdet med at udbrede uddeling af overskudsmad og bekæmpelse af madspild.

”Vi lavede det første fodarbejde for halvandet år siden, hvor vi skabte samarbejder med supermarkeder flere steder i landet,” forklarer næstformand i Chrispy’s hjælpende hænder Mark Agerup Præst Lorentzen.

Han er sammen med sin ven og chauffør i foreningen Per Baage kørt til Brøndby Strand for at aflevere ugens overskudsmad.

”Jeg kører maden ud for foreningen, og nu hjælper min kone også, det smitter jo, det er hyggeligt,” siger Per Baage.

Mark og hans kone Christina Agerup Præst Lorentzen, der er formand for Chrispy’s hjælpende hænder, boede tidligere i Gersagerparken, og det var her de fik idéen til konceptet.

”Vi startede egentlig med at lave julekurve til folk, men det greb hurtigt om sig,” forklarer Mark Agerup Præst Lorentzen.

Chrispy’s Hjælpende hænder står bag maduddelinger i Vordingborg, Greve, Vallensbæk og så er der også en på vej i Aarhus.

Kvindefest og go go-bar

Butikken skal snart til at åbne, den er lidt i halv seks, og køen ude foran butikken vokser. De frivillige deler en scone og en donut fra de overskydende kager, inden det hele går løs.

Torben Dybvald stikker hovedet ind i butikken, han er også frivillig og holder styr på køen udenfor. Han er formand i afdeling 605 i Brøndbys Boligsselskab.

”Hvor længe må jeg sige, der går,” råber han.
”Ti minutter!,” svarer Heidi Post.

Næsten alle de frivillige bor i forskellige afdelinger. Det er helt almindeligt, at beboerne på tværs af afdelinger mødes i den lokale café, Café 13, men alligevel er maduddelingen noget særligt.

”Der har ikke været et samarbejde med frivillige på tværs af afdelinger før,” fortæller Torben Dybvald.

Det er ikke kun arbejde, de laver sammen, de frivillige har været på kanalrundfart i København, og snart er der kvindefest i Café 13, som kvinderne i maduddelingen skal til sammen.

”Så må mændene finde på noget andet, de må tage på Go go-bar,” griner Heidi Post og puffer til sin mand Henrik.

Heidi Post filmer som det sidste en video med dagens varer i butikken, og takker maduddelingens sponsorer. Den ligger hun på Chrispy’s hjælpende hænder’s facebookside, og så er de klar til at lukke de besøgende ind.

”Det er dejligt at få lidt ekstra”

DE FRIVILLIGE I ULSØPARKEN OPLEVER FLERE OG FLERE BESØGENDE, DER KOMMER FOR AT HENTE OVERSKUDSMADEN.

Af Line Brabæk

Siden sommeren 2019 har Ulsøparken 2 i Brøndby Strand været adressen for uddeling af mad i overskud fra supermarkeder.

En af dem, der kommer hver onsdag, er Marianne Poulsen fra Maglelund.

”Det er dejligt at få lidt ekstra. Jeg fryser også noget af det ned til resten af uge, da jeg bor alene,” fortæller Marianne.

Hun kommer gerne op til en time før uddelingen åbner, for at få en god plads og være forrest, når uddelingen begynder.

”Det passer mig bare godt at komme først, en gang imellem er der kø helt ned til parkeringspladsen,” forklarer hun.

Marianne Poulsen håber, hun kan hente nogle grøntsager, og det samme gør Lotte Larsen, som bor i afdelingen PAB.

”Det er et godt supplement til dagligdagen,” siger Lotte Larsen, der også gerne kommer i god tid

Og netop denne onsdag blev der talt 35 mennesker i køen kort før åbningstid.

”Vi startede med 10 besøgende, men der kommer flere og flere hver gang,” siger Henrik post, frivillig og beboer i T13.

Uddelingen i T13

- Hver onsdag 17.30 til 18.00.
- Ulsøparken 2 i stuen ud til parkeringspladsen.
- De frivillige mødes allerede kl. 16.00 for at sortere varer.
- Der kommer 20 – 40 og henter mad hver onsdag.
- Uddelingen pakker også ’ugepakker’, som familier kan søge om at få i tre måneder ad gangen.

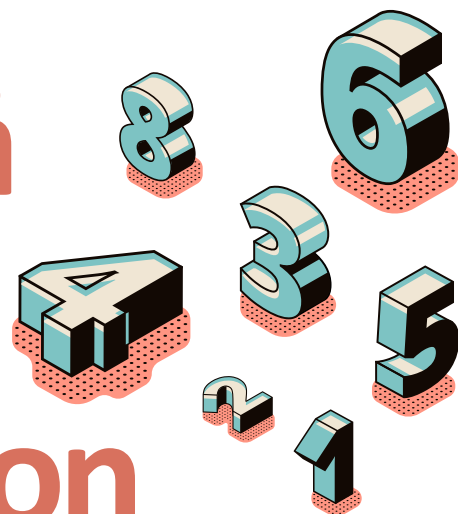
Hvem står bag?

- Foreningen Chrispy’s hjælpende hænder har etableret maduddelinger i Brøndby, Vordingborg, Greve, Vallensbæk og der er en på vej i Aarhus.
- Foreningen lavede en aftale med Rema 1000 for halvandet år siden, men har nu aftaler med 10 butikker på Sjælland.
- Foreningen kører helt uden fortjeneste og søger stadig frivillige, chauffører og sponsorer.

Maduddelingen havde denne dag besøg af fødevarerstyrelsen og fik den store smiley.

Vi sætter tal på naboerne i en boligorganisation

VI DYKKEDE NED I STATISTIKKERNE FOR ALBERTSLUND BOLIGSELSKAB, OG FORTÆLLER HER, HVAD VI LÆRTE OM AFDELINGERNE.

Af: Christian Rudbeck

I dette blad finder du beboere af enhver slags. Høj, lav, gammel, ung, frivillig, eller bare træt af støj. Vi har fortalt de personlige historier om mange af vores beboere. Men hvad siger tallene om vores beboere, og hvordan er de mennesker der bor her, rent statistisk set? Det satte vi os for at finde ud af.

Mængderne af tal der er på beboerne i alle BO-VESTs fire organisationer er enorm. Derfor dykker vi ned i en enkelt boligorganisation ad gangen. Vi starter i alfabetisk rækkefølge og overvejer: Hvad siger tallene om Albertslund Boligselskab?

Aldersfordeling

- Den afdeling, hvor den største procentdel af naboer er børn mellem 0-17 år, er AB Syd. Her er 27,04 procent af beboerne, børn. Det er vist basis for nogle gode legeaftaler!
- Den største andel af beboere mellem 30-64 år bor i Damgårdsarealet. Her er 52,07 procent af beboerne i denne aldersgruppe.
- Den største andel af beboere over 65 år bor i Solhusene. Her bor der 32,63 procent af beboerne i denne aldersgruppe.

Husstande

- I Solhusene bor der i gennemsnit 1,4 personer pr. husstand, mens der i AB Nord bor hele 3,0. Gennemsnittet for hele AB er 2,3 personer pr. husstand.

- Den største andel af enlige uden børn bor i Solhusene. Her bor der 74,55 procent enlige uden børn.
- Den største andel af enlige med børn bor i Etagehusene. Her bor der 17,41 procent enlige med børn.
- Den største andel af par med børn bor i AB Syd. Her er 26,20 procent af beboerne par med børn.
- Den største andel af par uden børn bor i Albertslund Vest. Her er 32,02 procent af beboerne par uden børn.

Uddannelse

- Den største andel af personer mellem 15-64 år med en gymnasial uddannelse som højeste uddannelse, bor i Solhusene. Her har 7,87% afsluttet turen i uddannelsessystemet med studenterhuen.
- Den største andel af personer mellem 15-64 år med en erhvervs- eller kort videregående uddannelse bor i AB Vest. Her har 39,45 procent af beboerne taget en erhvervs- eller kort videregående uddannelse.
- Den største andel af personer mellem 15-64 år med en mellemlang eller lang videregående uddannelse bor i Damgårdsarealet. Her har 21,97 procent taget en mellemlang eller lang videregående uddannelse.
- Den største andel af personer mellem 15-64 år som er i gang med en uddannelse, bor i Albertslund Nord. Her er 21,49 procent af beboerne studerende.

Virksomheden VOKS er blot et af de initiativer, der er "vokset" ud af Albertslund Boligsociale Center.

Rundt om BO-VEST

To boligsociale projekters skæbne er uvis

Siger man naboskab i BO-VEST, må man næsten også sige boligsocialt projekt. Men hvad fremtiden bringer flere af de boligsociale projekter i BO-VEST, er svært at sige. I den nærmeste fremtid er det Greve Nord Projektet og Albertslund Boligsociale Center (ABC), der må bide negle. Greve Nord Projektets boligsociale helhedsplan er egentlig udløbet ved udgangen af 2019, men er blevet forlænget et år. ABC's boligsociale helhedsplan udløber i udgangen af i år. Hvad der skal ske med de to velfungerende boligsociale helhedsplaner, er uvist, fordi vi lige nu venter på Folketingets Boligaftale, der skal afgøre, hvor mange penge Landsbyggefonden må bruge på fysiske og boligsociale helhedsplaner.

Beboerapp i Tranemosegård

I Brøndby Strand eksperimenterer man nu med en helt ny måde at understøtte naboskab på. Beboere i T13/Silergården, Gurrelund/Bjerrlund og afdelinger tilhørende andre boligselskaber i Brøndby Strand kan nu finde hinanden via en app. Her er en opslagstavle, hvor du kan søge – og tilbyde nabohjælp, for eksempel til at lufte hunden eller vande planterne. Der er blandt andet også en kalenderfunktion, hvor du selv kan oprette en begivenhed, hvis du har en god idé. Og så er der muligheder for at søge frivillige og melde sig som frivillige til diverse projekter.

Den hedder "Brøndby Strand – App" og kan findes i App Store og Google Play. Appen er gratis at downloade.

”Vi må ikke låse os inde. Vi skal ud.”

I BEBOERCAFEEN CAFÉ 72 FANDT LARS BUGGE ET FÆLLESSKAB EFTER PENSIONSALDEREN.

Tekst og illustrationer: Jakob Fälling, lavet til Albertslund Boligsociale Center

Han var altid på arbejde. Lars Bugge kunne se tilbage på en lang og lykkelig karriere som tjener i Aalborg, England, Glostrup og Taastrup, havde serveret på natklubber, sommerrestauranter og som selvstændig kroeejer. Men for cirka fem år siden, i en alder af 71 år, kunne han godt se, at jobbet havde slugt størstedelen af hans kræfter. Og da hans alder betød, at pensionsalderen nærmede sig, begyndte han at frygte at ende i den helt store tomhed.

”Du er fuldstændig lost uden et arbejde,” siger han.
”Jeg ser da mange ældre mennesker, der sidder og lige-som ikke er til stede. De har det der tomme blik i øjnene. Der er virkelig mange mennesker, der er ensomme.”

Tog ned i cafeen

Det ønskede den dengang 71-årige overtjener, der bor i Kanalens Kvarter i Albertslund, ikke skulle overgå ham. Samtidig med, at han gik lidt ned i tid på Park Hotel i Taastrup, hvor han arbejdede, begyndte han at opsøge sunde, sociale aktiviteter. Han meldte sig på malekursus. Begyndte til gymnastik. Og så havde han læst om folk, der lavede frivilligt socialt arbejde.

”Det ville jeg godt prøve. Så jeg gik ned i Cafe 72 og spurgte, om ikke de kunne bruge mig.”

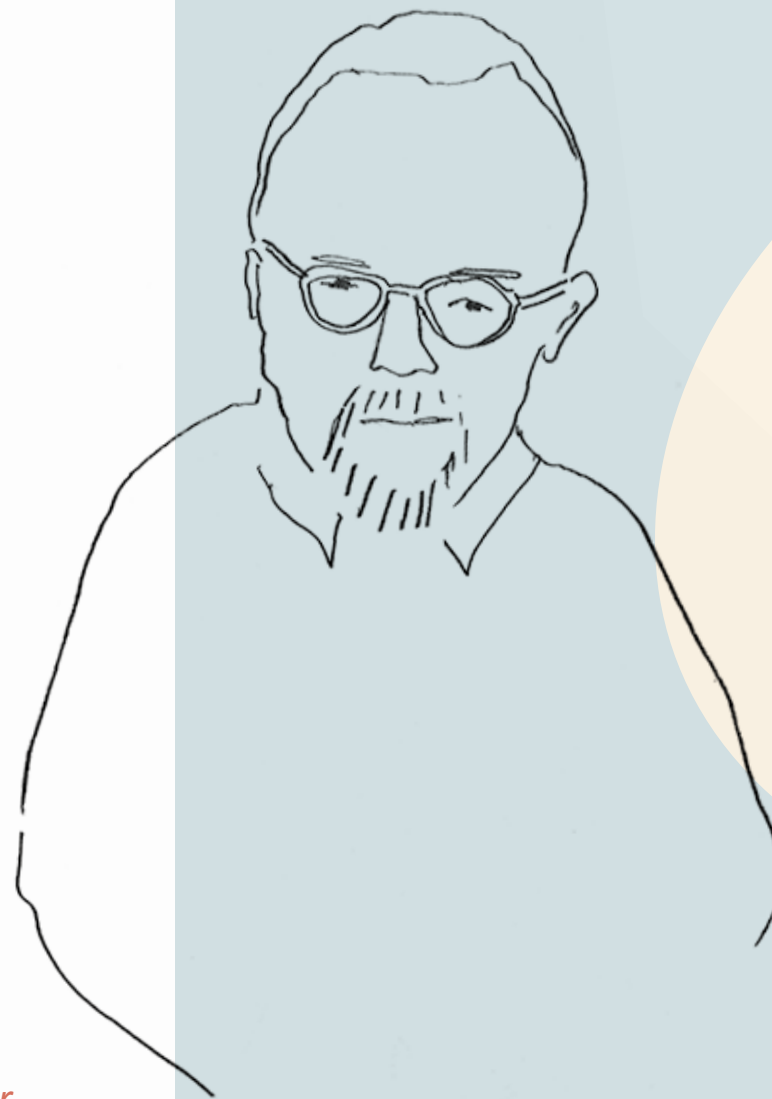
En typisk vagt starter kl. 12 med at man mødes og planlægger aftenens menu. Holdet – der i Lars Bugges tilfælde består af tre herrer – begiver sig så i Føtex og køber mad og bordpynt, og så står de ellers i køkkenet, indtil gæsterne kommer kl. 18.

Café 72 er en beboercafé i Kanalgaden med et væld af aktiviteter. En af dem er fællesspisning, hvor man for 45 kr. kan få to retter mad, kaffe og kage. Det afvikles ugentligt og trækker gerne 25-30 gæster.

”Jeg blev simpelthen så godt taget imod. Siden har jeg haft to-tre vagter dernede om måneden,” siger Lars Bugge, der i dag er 76.

Sammen om at skabe noget godt

En typisk vagt starter kl. 12 med at man mødes og planlægger aftenens menu. Holdet – der i Lars Bugges tilfælde består af tre herrer – begiver sig så i Føtex og køber mad og bordpynt, og så står de ellers i køkkenet, indtil gæsterne kommer kl. 18.

DET FRIVILLIGE ARBEJDE
HOLDER MIG I GANG OG
SPREDER GLÆDE BLANDT ANDRE
DET GØR MIG DA GLAD OG STOLT
LARS BUGGE

”Det giver meget mening. Vi er sammen om at skabe noget godt,” siger Lars Bugge med henvisning til, at det billige måltid giver sammenhold og gode vibrationer mellem gæsterne.

Lars Bugges naturlige domæne som tjener er naturligvis ikke i køkkenet. Han sørger for, at bordene står pænt, at de er pænt dækket, at der er blomster, pæne servietter samt at bestikket er ordentligt rent. Han kalder en pæn borddækning og ordentlige rammer ”en måde at byde folk velkommen.”

”Når folk kommer ind, kan de jo se, at der er gjort et stykke arbejde for at gøre stedet hyggeligt. Det gør dem helt enkelt glade,” siger Lars Bugge.

”Hvis du oplever, at der er pænt og dejligt at være sådan et sted, kan du bedre føle dig tryk og slappe af. Og koncentrere dig om at have det sjovt og være sammen med andre mennesker,” siger Lars Bugge.

Lettere at have et godt liv

Efter vagterne er Lars Bugge træt, men også tanket op med godt humør, fordi han har givet noget videre til gæsterne og fået ros for det. Desuden har han fået set en del af de mennesker, der efterhånden er blevet hans venner.

”Jeg har fået ni-ti nye bekendte i lokalområdet gennem caféen. Det er ellers ikke så let,” siger han.

Det nye liv som pensionist indebærer også et par ugentlige gåture med ”De fem sure gamle mænd,” som traver i naturen i fællesskab, mens de kommenterer verdenssituationen. Et par af dem kender han fra Café 72.

”Vi må ikke låse os inde. Vi skal ud. Det siger vi hele tiden til hinanden,” forklarer Lars Bugge, som med et lunt smil betegner pensionistlivet som travlt.

”Det vigtigste for mig er at holde mig i gang. Og have et så godt liv som muligt. Og det synes jeg er meget lettere, når jeg er engageret i sådan nogle ting.”

Stoppede afløb er fortid på Lukretiavej

EN SERVICEGENNEMGANG HOS BEBOERNE I AFDELINGEN LUKRETIAVEJ HAR MEDFØRT FLERE POSITIVE ÆNDRINGER I AFDELINGEN.

Tekst og foto af Line Brabæk

Foråret 2019 stod på en servicegennemgang i Bo-Vitas afdeling Lukretiavej. Det var 10 uger, hvor beboerne fik besøg af blandt andet ejendomsmester Gerd Wegener med en introduktion til at vedligeholde egen lejlighed. Det lyder teknisk, men besøgene blev afrundet med såkaldte opgangsmøder, hvor hver opgang blev inviteret ned i afdelingens fællesrum.

"Det var et rigtig fedt initiativ som udgangspunkt, vi (bestyrelsen red.) ville gerne have, at beboerne fik et tættere forhold til Gerd, og så vil vi gerne have flere arrangementer i afdelingen, og det her var et led i at opnå det," forklarer formand for Lukretiavej Elisabeth Westermann.

Beboerne fik talt åbent om problemer i afdelingen, og hvordan de sammen kan løse dem. Siden har formanden oplevet en større fremmøde og bedre stemning i afdelingen.

"Der har været god opbakning til de fire arrangementer, vi har holdt. Det virker også til, at det nu er nemmere at hilse på naboen, og det er hyggeligt," siger hun.

Spiser sammen

Servicegennemgangen var et initiativ, der blev planlagt af Bo-Vita, et samarbejde med ejendomskontoret, tryghedsteamet, trivselsteamet og forvaltningsgruppen.

Ved besøget gennemgik ejendomsmesteren, hvordan de selv kunne klare almindelige vedligeholdelsesopgaver. Nu kan de selv klare stoppede afløb, kalkede vandhaner og meget mere.

Hver beboer fik også en mulepose med værktøj og en letlæselig manual.

"Det var fantastisk at få sådan en pose med hjælpemidler. De andre beboerne fortæller også, at de er glade for den, og at de bruger den," fortæller bestyrelsesmedlem i afdelingen Hamsa Abdi.

Hun genkender, at besøgene og opgangsmøderne har skabt et bedre sammenhold, for eksempel til fællespisning hver fredag.

"Der var god stemning til opgangsmøderne, og nu spiser vi sammen med nogle, som vi ikke spiste sammen med før," fortæller Hamsa Abdi.

Fik luft for bekymringer

Ejendomsmesteren ville gerne bakke op om initiativet, for at beboerne kunne få muligheden for selv at klare mindre opgaver, og lette arbejdspresset på driftsmedarbejderne. Tidligere fik de henvendelser om mindre opgaver, som for eksempel stoppede afløb, hver uge. "Siden forløbet har vi kunne tælle den slags henvendelserne på én hånd," fortæller Gerd Wegener.

Efter besøgene hos alle beboerne oplever Gerd Wegener også en større tillid mellem hende og beboerne. Det betyder meget for hende, at der er en god kontakt mellem ejendomskontoret og beboerne.

"Beboere ved, at de kommer til mig, og jeg tager mig tiden til at snakke med dem og forstå, hvad problemet drejer sig om," siger ejendomsmesteren, som især føler, hun har fået en rigtig god kontakt til især kvinderne i afdelingen.

Beboere tager ansvar

Resultatet af servicegennemgangen har også været, at beboerne selv vil gøre noget for at løse problemerne. Opgangsmøderne var nemlig med til at sætte fokus på ét problem i afdelingen.

"Især rygning gik beboerne meget på, og det vil tryghedsindsatsen og ejendomskontoret arbejde videre på," fortæller Gerd Wegener.

Derfor har Bo-Vitas tryghedskorps søgt boligorganisationen Bo-Vita om penge til et ophold for nogle af beboerne. Her skal de samarbejde om at komme rygning i opgangene til livs.

Hele initiativet, der går under navnet "Tag ansvar", som du kan læse mere om i faktaboksene her på siden.

FAKTA - Tag ansvar-kampagnen

- Hver opgang fik besøg af ejendomslederen og en tryghedskonsulent.
- Torsdag i hver uge blev der samlet op på besøgene på et 'opgangsmøde'.
- Alle fik udleveret en pose med værktøj og en vejledningsfolder.
- Alle beboerne blev spurgt om 13 spørgsmål omkring trivsel og tryghed i afdelingen.
- Lukretiavej er den første afdeling der prøver denne indsats.

FAKTA – Lukretiavej

- Lukretiavej er en lille afdeling med knap 300 beboere.
- 81 procent af beboere er indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande.
- 49 procent af de voksne beboere er uden for arbejdsmarkedet.
- Godt en tredjedel af beboerne er børn.

Bekæmp huslejestigninger

Driftskonsulent i Bo-Vita Hans Svenning Háfjall var med til at starte initiativet allerede i 2017. Han har tidligere arbejdet i driften og kender til arbejdspresset og udgifterne ved mange henvendelser om mindre opgaver.

"Hvis beboerne selv kan tage problemerne i opløbet, så vil det i sidste ende have en positiv betydning for deres husleje. Der vil ikke være de samme udgifter til for eksempel at få håndværkere ind udefra, når det først står rigtig skidt til," siger han.

Han samlede driften fra Lukretiavej sammen med trygheds- og trivselsteamet, og sammen fik de planlagt indsatsen og blandt andet trykt en håndbog med råd og vejledning til beboerne.

"Hvis vi giver redskaberne og rådene til at løse mindre opgaver selv, så bliver det mere konkret og giver bare meget mere mening for beboerne," vurderer Hans Svenning Háfjall.

Ud over ejendomsmesteren var tryghedskonsulent ved Bo-Vita Søren Wiborg også med på besøgene. Til opgangsmøderne var trivselsteamet, som står bag den sociale indsats i Bo-Vita, med. Alle parter var således med til at bringe beboerne tættere på hinanden og bidrage både til en bedre drift, tryghed og trivsel i afdelingen.

”Man kunne nok nuancere opfattelsen af, at dem der har problemer med støj, bare kan flytte på landet”

Alle kan en historie om nabostøj

I en almen bolig ligger ens hjem ofte tæt op ad andres. Så mange af os er vant til at dele vægge. Vi, der bor i etagebyggeri, er vant til at vores gulv er nogens loft, og vores loft er nogens gulv.

Hjemmet er vores helle, men hvad betyder det, når vores helle præges af lyde fra naboens toiletbesøg, musikafspilning, råbende stemmer eller seksuelt samkvem? Hvem bør handle på situationen, hvis du er plaget af støj fra din nabo? Og hvad kan der egentlig gøres ved det? Det afdækker Beboermagasinet på de næste sider.

Sandra Lori Petersen forsker i nabostøj på Københavns Universitet.

LYDE FRA NABOERNE ER EN GANSKE ALMINDELIG OPLEVELSE, NÅR DU BOR I EN ALMEN BOLIG, OG BEHØVER IKKE VÆRE GENERENDE. DET KAN DOG GODT UDVIKLE SIG TIL EN STRESSFAKTOR, OG SÅ ER DER SÆRLIGT EN TING DER ER VIGTIG, SIGER FORSKER I NABOSTØJ.

Tekst: Johanne Rytter Hestbech

”Når jeg fortæller folk, hvad jeg forsker i, har de altid en historie om deres oplevelser med nabostøj,” fortæller Sandra Lori Petersen. Hun er forsker på Københavns Universitet, hvor hun arbejder med nabostøj. Her har hun blandt andet lavet interviews med 30 forskellige beboere i København og i Struer.

”Alle har en historie. Nogle af dem er ret finurlige,” siger Sandra Lori Petersen smilende.

Man kan ikke nødvendigvis sætte en formel på, hvornår lyd fra naboen er generende, og alt lyd fra naboen er ikke nødvendigvis en dårlig ting:

”Det er en måde at føle, man er en lille smule sammen med andre. Lyde fra naboerne kan give noget tryghed, noget rytme. En af beboerne fortalte, at når hun hører sin nabo gabe, ved hun, at nu er det tid til at gå i seng,” fortæller Sandra Lori Petersen.

True ens følelse af hjem

Men hvor lyden af naboerne kan være tryghedsskabende, kan det også gå den anden vej, fortæller forskeren.

”Folk anser deres hjem for at være det sted, de skal slappe af, lade op, og være private. Man skal føle, man har et sikkert sted,” siger Sandra Lori Petersen, og uddy-

ber nogle af de følelser folk ofte har sat på nabostøj. ”Det kan være ubehag og stress, utryghed ved at gå udenfor sit hjem. Lyden af andre kan føles som noget der truer ens følelse af hjem, og så er der konfliktspektet. Der er to lag i det,” fortæller Sandra Lori Petersen. Noget man bare må acceptere?

Men hvad kan vi, der er plaget af støj, egentlig stille op? Er den nemmeste løsning for at slippe for generende lyde fra naboen i virkeligheden bare at flytte ud af byen?

”Det er spændende at man anser det som så almindeligt. Man kunne nok nuancere opfattelsen af, at dem der har problemer med støj, bare må flytte på landet. Man anser det som noget, man bare må acceptere. Men man kunne gøre noget ved det, hvis man ville,” siger Sandra Lori Petersen, og fortsætter:

”Kan man flytte rundt i lejligheden? Kan man lydisolere væggen, få lavet et nedsænket loft eller måske bare dæmpe lydene ved at lægge et tykt tæppe på? Kan man blive enige med sine naboer om at de vægge skal fikses, hvis det er væggene, der er problemet?”

Men vigtigst af alt, understreger Sandra Lori Petersen den helt basale ting, du og dine naboer selv kan gøre ved støjgener. Sørg for at naboskabet er i top.

”Godt naboskab kommer man rigtig langt med. Hvis man har hilst på sine naboer inden man oplever problemer med støj, bliver det nemmere at tale om. Dyrk det gode naboskab, og fortæl naboerne, hvis du oplever støj, også inden du bliver træt af det. Med den fælles samtale om, at det her finder sted, bliver fokus også flyttet fra at det er en enkelt persons problem til at det er et fælles problem,” siger Sandra Lori Petersen.

BO-VESTS TILKNYTTETE KONFLIKTMÆGLER
FORTÆLLER HER OM, HVORDAN EN MÆGLING
FOREGÅR – OG HVORDAN MAN UNDGÅR AT DET
ENDER I UDMATTENDE NABOKONFLIKTER.

Mie Marcussen

Et godt råd: Tal med din nabo

BO-VESTS TILKNYTTETE KONFLIKTMÆGLER

Tekst: Johanne Rytter Hestbech

Heldigvis kan de fleste udfordringer med nabostøj løses i ro og mag, naboer imellem. Men nogle tilfælde bliver så tilspidsede, at det fører til klager til BO-VEST, der i sidste ende fører til behovet for mægling mellem naboerne. Når det kommer så vidt, har BO-VEST tilknyttet en ekstern mægler. Mie Marcussen afholder møder med de parter, der er kommet i konflikt over et emne – for eksempel støjgener.

”Typisk er dem, der skal i mægling anspændte. De synes ofte, det er lidt svært. Det er sådan at for de fleste mennesker, kræver det utroligt meget mod at være i en sådan situation,” fortæller mægleren.

Hvordan foregår en mægling?

Som første del af en mægling, beder Mie Marcussen altid parterne om at ridse problemstillingen grundigt op. *”Først afdækker vi problemstillingerne. Når det er gjort, begynder vi at tale om løsninger,”* siger Mie Marcussen. Nogle aftaler fx, at de kan sms’ e til hinanden, hvis man en dag har brug for ro og underboen spiller høj musik. Kigget på hinanden

Fra anspændte beboere, over samtale om problemerne, til ideer til løsning af problemer: Brugen af mægling virker ofte, er Mie Marcussens erfaring. Også selvom der fortsat vil være lydt i ejendommen.

”Nogle gange er det bare det, at få kigget på hinanden og talt sammen, der gør at man fokuserer mindre på lyden,” siger Mie Marcussen.

Tal om det

Men hvad er mæglerens bedste råd til at undgå at situationen kommer så langt, at det ender i udmattende nabokonflikter.

”I alle nabostridigheder har jeg et godt råd: Tal med din nabo. Hvis du oplever støj fra naboen, så tag det med det samme i stedet for at gå og vente. Tag det så snart der er en lille irritation. ”Hvis irritationen vokser sig stor, så henvender man sig og angriber typisk den anden. Den bedste måde at tale på, er når man er rolig og i godt humør, det smitter,” runder Mie Marcussen af.

I Gillesager får de hjælp til støjen

EN BEBOER I HØJHUSET I GILLESAGER BERETTER OM AT BO MED STØJ FRA NABO. MEN AFDELINGEN HAR ET STØJPROJEKT PÅ VEJ, OG HER ER DÆMPNING AF NABOSTØJ TÆNKT IND.

Af: Johanne Rytter Hestbech

”Det er helt vildt her. Jeg er totalt i krig med min overbo omkring det,” fortæller en anonym beboer om støjen i højhuset i Tranemosegård-afdelingen Gillesager/Lindeager i Brøndbyøster.

Vedkommendes hverdag er præget af støj fra hamren på radiatorer, trampen i gulvet, hunde der gør, og meget mere.

”Jeg har klaget over det. Jeg fik et brev tilbage fra BO-VEST om at jeg skulle føre støj-dagbog i en uge,” fortæller beboeren, der dog ikke fik lavet dagbogen.

”I stedet endte det med konfrontation. Det gik ikke skidegodt,” siger beboeren.

Højhuset Gillesager i Brøndbyøster trænger på mange måder til en renovering. Men når der alligevel skal renoveres, kigger BO-VEST og rådgiverne nu på, hvordan man kan dæmpe støjet i lejligheden. Både den fra trafikken, men som noget, der ikke er set projekter med mange andre steder, også hvordan man kan dæmpe støjen fra naboer. Snedige løsninger

Nabostøj er nemlig ikke kun et spørgsmål om at nogen skal ændre adfærd. Nogle gange kan man med mindre byggetekniske greb nedsætte den lyd, der kommer fra naboerne, temmelig meget. Det giver Rambøll, som er rådgiver på byggesagen, udtryk for.

”Vi kigger på at finde snedige løsninger, som ikke vælter budgettet,” sagde Senior Ekspert i Rambøll, Allan Jensen, da Tranemosegård og BO-VEST sammen med samarbejdspartnere i december afholdt seminar om støj i almene boliger.

Men snedige løsninger, som ikke vælter budgettet – hvor meget vil det reelt kunne hjælpe?

Det kan hjælpe en del, lyder det. Lige nu er forhåbningen, at de snedige løsninger vil kunne nedbringe støjen fra trafik og naboer med 10 decibel. Det er cirka en halvering af, hvad de lige nu oplever af støj i lejlighederne.

Man kan altså ikke få støj til at forsvinde helt – men man kan gøre nogle ting, så oplevelsen af støj bliver markant mindre.

”Det ville være rart”

Den anonyme beboer fra Gillesager har endnu ikke hørt om planerne for at nedbringe støjen i lejlighederne. Men det lyder da godt, er meldingen.

”Det ville være rart. Det er vi rigtig mange, der synes. Det er rigtig slemt her. Bare folk hæver stemmen, kan man høre dem gennem hele bygningen,” siger beboeren til nyheden om at nogle fysiske tiltag er på tegnebrættet.

Vi klager mest over støj

På forsiden på BO-VESTs hjemmeside findes en klageformular. Her kan du klage online, for eksempel over såkaldte husordensklager – når klagen omhandler andre beboere. Du har kunnet bruge den mulighed siden november 2019, og da artiklen blev researchet, var der 38 klager registreret. Ud af dem var 23 af klagerne med emnet ”støj”.

Sådan forebygger du skimmelsvamp – og dette gør du, hvis du allerede er ramt

SKIMMELSVAMP ER IKKE FOR SJOV. DET KAN HAVE KONSEKVENSER FOR DIN SUNDHED. HER ER EN RÆKKE GODE RÅD TIL, HVAD DU SELV KAN GØRE, FOR AT FOREBYGGE DET.

Af: Johanne Rytter Hestbech

Lad os starte med at slå en ting fast: Der findes tilfælde, hvor skimmelsvamp sker, på grund af boligens stand. Her er boligafdelingerne i samarbejde med BO-VEST nødt til at gribe til fysiske tiltag såsom reparationer eller renoveringer, for at komme skimmelen til livs.

Men heldigvis er det de færreste af BO-VESTs boligafdelinger, der på grund af boligernes stand er plaget af skimmel. I langt de fleste afdelinger kan skimmel forebygges og bekæmpes ved hjælp af nogle simple tiltag. De tiltag vil vi gennemgå her.

Luft ud

Sørg for jævnlige luft ud. Det gælder særligt efter du har været i bad, og når du har lavet mad med meget damp. Er der fugt på vinduerne, så tør det af.

Luft bag møblerne

Det kan virke oplagt at stille sit klædeskab helt op ad væggen. Men vidste du, at det faktisk er bedst at

have luft bag de tunge møbler? Når klædeskabet står helt op ad væggen, forhindrer det luftcirkulationen. Derfor skal du rykke det en smule ud.

Der skal varme på alle radiatorer i alle rum

Har du et rum du sjældent bruger? Eller vil du gerne sove i et køligt soveværelse? Du skal stadig sørge for at have varme på alle rum – og på samme temperatur. Hvis du gerne vil have det kølige soveværelse ved aftentid, så luft ud umiddelbart inden du går i seng.

Tøj skal hænges til tørre udenfor eller i tørrekælder

Tøj til tørre i stuen kan give øget fugt, der i sidste ende kan føre til skimmelsvamp. Derfor anbefales det som udgangspunkt ikke at tørre tøj indendørs. En undtagelse

til reglen er, hvis luften i forvejen er for tør. Men for at vide det, skal de købe et termometer specifikt til formålet.

Kontakt ejendomskontoret

Har du mistanke om skimmelsvamp i boligen, skal du kontakte dit ejendomskontor. De kommer til din bolig og undersøger det. De skal kunne se, om det er et tilfælde, hvor du selv kan tage ovenstående forholdsregler fremover, om der har været en skjult vandskade, der er skyld i skimmelen i boligen, eller om det er end endnu større skade, der skal udbedres. Nogle gange er det nok bare at ejendomskontoret renser skimmelen af, og man herefter tager forholdsreglerne. Andre gange skal der iværksættes et større arbejde for at udbedre det.

I alle tilfælde gælder det at det er af høj vigtighed at du kontakter dit ejendomskontor, så arbejdet kan blive sat i gang.

Hvad hvis min afdeling generelt er plaget af skimmel?

At lufte ud, få luft bag møblerne, varme i alle rum, undgå at tørre tøj i lejligheden, og ikke mindst kontakte ejendomskontoret er generelle råd, der kan bruges både hvis dit problem er enkeltstående i afdelingen og hvis det er byggeriet i afdelingen, der generelt volder problemer. Selv når afdelingen generelt er ramt af skimmelsvamp, kan det hjælpe at tage ovenstående forholdsregler.

Men nogle gange er det ikke nok. Derfor er der i enkelte afdelinger planlagt renoveringer, hvor blandt andet skimmel skal kommes til livs.

Er skimmelsvamp farligt?

”Der er stor forskel på, hvordan forskellige mennesker reagerer på skimmelsvampe. Symptomerne er værst for allergikere. Ifølge Astma-allergiforbundet er skimmelsvampe et stigende problem. Hos dem, der er direkte allergiske, giver skimmelsvampe gener som røde øjne, irriterede luftveje, snue, åndedrætsbesvær, hovedpine, svimmelhed, træthed og koncentrationsbesvær. Også raske mennesker kan få ovenstående symptomer, men dog sjældent i alvorlig grad,” fortæller skimmel.dk

*Bjarne Wredstrøm er glad for at få lidt
adspredelse ved at være frivillig, og så er
han også på udkig efter en ny veninde: "jeg
er nemlig single, så det kunne jo være
dejligt, hvis jeg mødte én," fortæller han.*

